

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Soekot: Jullie zullen je verblijden

Tijdens het feest van Soekot, beter bekend als het Loofhuttenfeest, geeft God ons een vreemd gebod. Hij zegt dat we in een soeka moeten wonen, een Hebreeuws woord dat "tijdelijk onderdak" betekent. Het meervoud van *sukkah* is *sukkot*, vandaar de naam, *Chag HaSukkot*, dat wil zeggen, het feest van Soekot. Het is het feest van tijdelijke onderkomens.

De Torah zegt dat we zeven dagen in *sukkot* moeten wonen:

Leviticus 23:42

Zeven dagen moet u in loofhutten [sukkot] wonen. Alle ingezetenen van Israël moeten in loofhutten [sukkot] wonen.

Daarnaast wordt ons specifiek geboden om “ons te verblijden voor JHWH” (Leviticus 23:40) in verband met dit feest. We moeten blij zijn terwijl we in deze tijdelijke onderkomens wonen.

Dus wat zijn deze *sukkot* ofwel tijdelijke onderkomens? Nou, dit woord wordt op een paar andere plaatsen in de Schrift gebruikt. Overweeg eens de volgende passage in Genesis ...

Genesis 33:17

Maar Jakob trok naar Sukkoth. En hij bouwde een huis voor zichzelf maakte hutten [sukkot] voor zijn vee. Daarom gaf hij die plaats de naam Sukkoth.

Dus tijdens zijn reis maakt Jakob schuilplaatsen voor zijn dieren om in te leven. We zijn allemaal bekend met het soort schuilplaatsen waarin dieren leven. En dat zijn zeker niet het soort schuilplaatsen waarin we zouden willen wonen. Niemand wil in een hondenhok wonen in de achtertuin.

Verder is Jakob hier op reis. Deze schuilplaatsen zijn duidelijk niet bedoeld om permanent te bewonen. Ze dienen een tijdelijk doel.

Een andere plaats waar we dit woord tegenkomen, is in het boek Jona:

Jona 4:5-8 (NBG)

Jona nu was buiten de stad gegaan en had zich ten oosten van de stad neergezet; hij had daar voor zich een **hut (sukkah)** gebouwd en was daaronder gaan zitten in de schaduw, totdat hij zou zien wat er met de stad gebeurde. En de HERE (JHWH) God beschikte een wonderboom, die boven Jona opschoot om tot schaduw te zijn boven zijn hoofd, ten einde hem van zijn misnoegdheid af te brengen. En Jona verheugde zich zeer over de wonderboom. Maar de volgende dag, bij het aanbreken van de morgenstond, beschikte God een worm, die de wonderboom stak, zodat deze verdorde. En het geschiedde, zodra de zon opging, dat God een gloeiende oostenwind beschikte en de zon stak op het hoofd van Jona, zodat hij amechtig neerzonk en wenste dat hij sterven mocht, zeggende: Het is mij beter te sterven dan te leven.

Als je dit leest, zou je kunnen denken dat Jona geen grote fan was van kamperen! Hij zegt dat hij liever doodgaat dan in deze situatie te leven! Misschien kunnen veel van ons zich met Jona identificeren. Niemand vindt het leuk om zich ongemakkelijk te voelen. Zelfs degenen onder ons die absoluut van het buitenleven houden, willen niet voor altijd in een tent leven. Aan het einde van de kampeertrip kijken de meesten van ons ernaar uit om terug te keren naar onze vaste woningen.

Hoe dan ook, deze passage geeft ons een ander beeld van het soort onderdak waarin een *sukkah* voorziet. Hoewel het enige beschutting biedt, is het niet echt de beste soort beschutting. Het is gewoon niet hetzelfde als een vast huis. Degenen die in een *sukkah* verblijven, zoals een tent, zijn nog steeds onderhevig aan de elementen - de hitte, de wind en de regen. Nogmaals, de *sukkah* is bedoeld als een tijdelijk verblijf, en niet permanent.

Velen van ons die Soekot vieren, zullen echt gaan kamperen en zeven dagen in tenten verblijven. Voor degenen onder ons die dat doen, we zijn goed bekend met de momenten waarop het regent en de bodem van onze tent onder water loopt. We werden 's ochtends wakker en het was bijna ondraaglijk warm omdat de zon op onze tent scheen. En als je kinderen hebt, weet je heel goed hoe onaangenaam het is om met meerdere mensen in een kleine ruimte te worden gepropt - het is ongemakkelijk, klam en nat.

Nogmaals, niemand wil langer dan zeven dagen in een tent wonen - en voor velen van ons, als we eerlijk zijn, is zeven dagen zelfs veel te lang.

Maar zelfs als je voor Soekot niet letterlijk gaan kamperen, ervaar je tot op zeker niveau nog steeds het ongemak dat bij een *sukkah* hoort. Als je kiest voor een meer traditionele viering, door je eigen *sukkah* naast je huis te bouwen, om daar overdag gewoon wat tijd in door te brengen, dan ben je nog steeds onderhevig aan de elementen. Het wordt nog steeds te koud of te warm. Als er veel mensen op bezoek zijn, wordt het nog steeds vol en ongemakkelijk. Er kunnen nog steeds insecten binnenkomen, enzovoort.

Dit roept dus de vraag op: waarom doen we onszelf dit aan? Nou, we doen dit omdat we van God houden en Zijn Woord willen eren. En dit is iets wat Hij ons opdraagt om te doen, dus doen we het.

Maar *waarom* draagt God ons op om tijdens Soekot in een *sukkah* te wonen? Wat heeft het voor zin om ons zeven dagen lang in tijdelijke, gammele, ongemakkelijke onderkomens te laten wonen? Laat God ons gewoon door religieuze hoepels springen voor Zijn eigen vermaak? Of is er eigenlijk echt iets dat we zouden moeten leren van dit vreemde ritueel?

Nou, het Feest van Soekot is niet het enige feest waarbij we een opdracht krijgen om ongemakkelijke dingen te doen. Tijdens *Chag HaMatzot*, ofwel het Feest van Ongezuurde Broden, eten we bijvoorbeeld zeven dagen lang geen voedsel dat zuurdeeg bevat. Tijdens het Feest van de Ongezuurde Broden kunnen we daarom zo'n behoefte krijgen aan een grote burger of een pizza met een dikke korst. Maar we geven een week lang deze behoefte op om ons dieper met God te verbinden door Zijn Woord in acht te nemen.

We weten dat dit soort handelingen niet zomaar zijn, maar ons een diepere betekenis willen leren. De rituelen staan in verband met het feest en wat we met het feest moeten gedenken. Dus als we naar deze gedenkfeesten kijken, gaan we misschien beter begrijpen waarom God ons tijdens Soekot opdraagt om in *sukkot* te verblijven.

Allereerst is Soekot één van de drie belangrijke oogstfeesten die in de Torah worden genoemd. De andere twee zijn Ongezuurde Broden en Sjavoet. Alle drie oogstfeesten worden genoemd in het boek Exodus:

Exodus 23:14-17

Driemaal per jaar moet u voor Mij een feest vieren. Het Feest van de ongezuurde broden moet u in acht nemen. Zeven dagen lang moet u ongezuurde broden eten, zoals Ik u geboden heb, op de vastgestelde tijd in de maand Abib, want in die maand bent u uit Egypte vertrokken. Maar men mag niet met lege handen voor Mijn aangezicht verschijnen. Ook het Feest van de oogst (Sjavoet), van de eerste vruchten van uw werk, van wat u op de akker gezaaid hebt. En het Feest van de inzameling (Soekot), aan het einde van het jaar, wanneer u de vruchten van uw werk van het veld ingezameld hebt. Drie keer per jaar moet alles wat mannelijk onder u is, voor het aangezicht van de Heere HEERE (JHWH) verschijnen.

Het eigenlijke doel van deze feesten is dus om het hele jaar door de verschillende oogsten te vieren. Ongezuurde Broden is het begin van de gerstoogst in de lente. Sjavoet is het begin van de tarweoogst. En Soekot viert de oogst van het fruit zoals druiven, vijgen, olijven en al het andere dat rond die tijd wordt binnengehaald.

We weten echter dat deze feesten veel meer symbolieken bevatten, die verder gaan dan alleen het vieren van de oogst. Ze herdenken gebeurtenissen uit het verleden - in het bijzonder de gebeurtenissen die relevant zijn voor de reis van Israëls van Egypte naar het Beloofde Land.

Pascha en Ongezuurde Broden gaan bijvoorbeeld allemaal over de herinnering dat God Israël uit de slavernij van Egypte heeft verlost:

Exodus 13:7-8

Zeven dagen lang moeten er ongezuurde broden gegeten worden. Wat gezuurd is, mag bij u niet gezien worden, ja, geen zuurdeeg mag er in heel uw gebied bij u gezien worden. En op die dag moet u uw zoon vertellen: **Dit gebeurt om wat de HEERE (JHWH) voor mij gedaan heeft, toen ik uit Egypte vertrok.**

Nu is de bevrijding van Israël uit Egypte een behoorlijk belangrijke gebeurtenis, toch? Dit was een bepalend moment in hun geschiedenis en die van ons! De Bijbel zegt dat Israël haastig uit Egypte is vertrokken en daarom geen tijd had om te wachten op het rijzen van hun brood. Dat is dus één van de redenen waarom we ongezuurde broden eten - om ons weer te herinneren aan deze vroegere gebeurtenis, waarbij God Zijn volk verlost.

Dus hoe zit het met Sjavoeot?

Leviticus 23:16-17

Tot de dag na de zevende sabbat moet u vijftig dagen tellen. Dan moet u de HEERE (JHWH) een nieuw graanoffer aanbieden. Uit uw woongebieden moet u twee broden meebrengen, bestemd voor een beweegoffer. Ze moeten van twee tiende efa meelbloem zijn, met zuurdeeg gebakken; het zijn de eerstelingen voor de HEERE (JHWH).

Hoewel de Schrift dit niet expliciet aangeeft, bestaat er een lange traditie dat Sjavoeot het moment was dat God de Torah aan Israël heeft gegeven. Het was rond de tijd van Sjavoeot dat Israël de berg Sinaï had bereikt. Er wordt ook gezegd dat de twee broden, die worden bewogen, symbolisch de tien geboden afbeelden, die oorspronkelijk op twee stenen tafelen werden gegeven. In beide gevallen herdenkt Sjavoeot deze gebeurtenis, die opnieuw een herinnering zijn aan een bepalend moment in de geschiedenis van Israël.

Oké, wat herdenken we dan met Soekot?

Leviticus 23:42-43

Zeven dagen moet u in de loofhutten wonen. Alle ingezetenen van Israël moeten in loofhutten wonen, zodat de generaties na u weten dat Ik de Israëlieten in loofhutten liet wonen, toen Ik hen uit het land Egypte geleid heb. Ik ben de HEERE (JHWH), uw God.

Dus Soekot herdenkt het leven in de woestijn. Letterlijk. Dat is wat de Torah zegt. Is dat niet een beetje anti-climax, vooral nu we weten wat we met de eerste twee oogstfeesten gedenken?

Je hebt het Pascha, dat een nationale bevrijding uit de slavernij van Egypte herdenkt. Je hebt Sjavoeot, dat het geven van de Torah herdenkt - het huwelijkscontract tussen God en Zijn volk, dat hen apart zette als een speciaal volk met de gedenkwaardige oproep om God te vertegenwoordigen voor de volkeren! Dit zijn zowel wonderbaarlijke als krachtige gebeurtenissen die het waard zijn om gevierd te worden!

Dus, waarom herdenkt Soekot zoiets alledaags, zelfs een beetje deprimerend in vergelijking met de andere feestdagen? Bovendien, waarom wordt ons het specifieke gebod gegeven om ons te “verblijden”, als onderdeel van dit feest?

Denk eens na. Wat is er om je over te verblijden bij de verschrikkelijke reis van Israël door de woestijn - een verhaal dat volop is gevuld met dood, lijden, mislukkingen en moeilijke beproevingen? Het lijkt meer een gebeurtenis om te rouwen dan om je te verblijden.

Afgezien van het feit dat Israël tijdens hun reis door de woestijn in tijdelijke onderkomens verbleef, geeft de Torah niet echt duidelijk aan waarom we de opdracht krijgen om tijdens het feest in tijdelijke onderkomens te verblijven. Maar misschien staat er iets in het Nieuwe Testament dat ons een aanwijzing geeft.

We zien dat dit wel het geval is bij de andere twee oogstfeesten. In het licht van het verlossingswerk van Jesjoea de Messias, hebben deze feesten een diepere laag van betekenis gekregen. Denk maar eens aan Ongezuurde Boden:

1 Korinthe 5:7-8

Verwijder dan het oude zuurdeeg, opdat u een nieuw deeg zult zijn. U bent immers ongezuurd, want ook ons Paaslam is voor ons geslacht: Christus (de Messias). Laten wij dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosaardigheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid.

Hier zien we hoe Paulus een geestelijke betekenis geeft aan het Feest van Ongezuurde Broden. Het feest gaat niet alleen over het verwijderen van het letterlijke zuurdeeg uit onze huizen, maar ook over het verwijderen van de boosaardigheid en het kwaad uit ons leven. En het eten van het ongezuurde brood symboliseert het verlangen om een leven van oprechtheid en waarheid na te streven.

En hoe zit dat dan met Sjavoeot?

Handelingen 2:1-4

En toen de dag van het Pinksterfeest (Sjavoeot) vervuld werd, waren zij allen eensgezind bijeen. En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en dat vulde heel het huis waar zij zaten. En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zat op ieder van hen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.

We zien hier dat Sjavoeot niet alleen het geven van de Torah gedenkt, maar ook de uitstorting van de Heilige Geest. Net zoals God ons Zijn Torah gaf om ons te laten zien hoe we moeten leven, gaf Hij ons Zijn Geest om ons in staat te stellen om te leven volgens Zijn Torah. En wij, die Zijn Geest en Zijn Torah hebben ontvangen, worden opnieuw opgeroepen om Zijn getuigen te zijn voor de volkeren.

Welnu, staat er iets in het Nieuwe Testament dat enig licht kan werpen op de geestelijke betekenis van de *sukkah*? Overweeg de woorden die de apostel Petrus in zijn tweede brief aanhaalt:

2 Petrus 1:12-15

Daarom zal ik niet nalaten u altijd aan deze dingen te herinneren, hoewel u ze weet en in de waarheid, die bij u is, versterkt bent. En ik acht het juist, zolang ik in deze **tent** ben, u op te wekken door de herinnering hieraan, omdat ik weet dat het afbreken van mijn **tent** nu snel zal plaatsvinden, zoals onze Heere Jezus Christus (Jesjoea de Messias) mij ook duidelijk heeft gemaakt. Maar ik zal mij ook voortdurend beijveren dat u na **mijn heengaan** deze dingen in gedachten blijft houden.

Petrus zegt dat hij zich in een **tent** bevindt die hij zal uittrekken, en stelt dat vervolgens gelijk aan zijn "overlijden" - dat wil zeggen, zijn dood. Hij heeft het hier duidelijk niet over een verblijf in een letterlijke tent. Het woord "tent" is beeldspraak. We krijgen een nog duidelijker beeld als we kijken naar de tweede brief van de apostel Paulus aan de Korinthiërs:

2 Korinthe 5:1-10

Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze **tent**, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. Want in deze **tent** zuchten wij ook, en verlangen wij er vurig naar met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden, als wij maar bekleed en niet naakt zullen bevonden worden. Want ook wij, die in deze **tent** zijn, zuchten terwijl we het zwaar te verduren hebben; wij willen immers niet ontkleed, maar overkleed worden, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden. Hij nu die ons hiervoor heeft gereedgemaakt, is God, Die ons ook het onderpand van de Geest gegeven heeft. Wij hebben dus altijd goede moed en weten dat wij, zolang wij in het **lichaam** inwonen, uitwonend zijn van de Heere, want wij wandelen door geloof, niet door aanschouwen. Maar wij hebben goede moed en wij hebben er meer behagen in om uit het **lichaam** uit te wonen en bij de Heere in te wonen. Daarom stellen wij er ook een eer in, hetzij inwonend, hetzij uitwonend, om Hem welbehaaglijk te zijn. Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

Dus zowel Petrus als Paulus vergelijken ons huidige lichaam met een tent - een tijdelijk onderkomen. Misschien kunnen we zeggen dat een *sukkah* het fysieke lichaam van een persoon vertegenwoordigt. Net zoals een *sukkah* een tijdelijke woning is, is ons fysieke lichaam eveneens een tijdelijke woning.

Net zoals de Israëlieten, tijdens hun reis in de woestijn, in een tijdelijke onderkomen verbleven, in afwachting van hun permanente thuis in het beloofde land, zo reizen wij door dit leven in een sterfelijke lichamen - onze *sukkot*, zo je wilt - in afwachting van ons permanente huis in het komende en beloofde Koninkrijk.

Als het Koninkrijk van de Messias in volheid naar de aarde komt, zullen we ons tijdelijke huis inruilen voor een permanent huis. Dat wil zeggen dat we onze tijdelijke, sterfelijke lichamen inruilen voor eeuwige, onsterfelijke lichamen. Dit is wat de Bijbel onderwijst over de toekomstige opstanding:

1 Korinthe 15:50-53

Maar dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk van God niet kunnen beërven, en de vergankelijkheid beërft de onvergankelijkheid niet. Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden. **Want dit vergankelijke moet zich met onvergankelijkheid bekleden en dit sterfelijke moet zich met onsterfelijkheid bekleden.**

Zo hebben we dus vastgesteld dat de *sukkah* ons lichaam vertegenwoordigt, in het bijzonder onze sterfelijkheid - dat wil zeggen, het feit dat we sterven.

Als je ooit een traditionele *sukkah* hebt gebouwd, als onderdeel van je Soekot-feest, met echte takken en bladeren erop, zul je merken dat het aan het begin van het feest fris en groen is en vol 'leven'. Maar aan het eind van de week is het verdord en grijs. Het vervalt en sterft, net als wij, en herinnert ons eraan dat dit leven maar tijdelijk is en voorbijgaat.

Het is een traditie in het Jodendom geworden om tijdens Soekot het boek Prediker te lezen, dat wederom hetzelfde thema ondersteunt. Het gaat erom hoe dit leven maar tijdelijk is. Het gaat voorbij. Je gaat dood.

Dus nu we de symboliek van de *sukkah* begrijpen, wordt er een andere vraag opgeworpen: Waarom? Waarom is de symboliek zo somber, zo deprimerend - vooral in het licht van Gods zeer duidelijke gebod om ons tijdens dit feest te verblijden? Waarom moeten we het feit dat we sterven vieren?

Wel, daar zijn twee antwoorden voor ...

Ten eerste hebben we een permanent huis - een onsterfelijk lichaam - om naar uit te kijken, nadat dit tijdelijke lichaam is overleden. Dus we verheugen ons in die hoop die we hebben! Dat is in feite wat de achtste dag symboliseert. Volgens het gebod wonen we zeven dagen in tijdelijke onderkomens, maar dan is er een mysterieuze achtste dag, die deel uitmaakt van het feest van Soekot en er toch van verschilt. Op deze achtste dag wonen we niet meer in een tijdelijk onderkomen. Deze laatste dag vertegenwoordigt de toekomstige opstanding, evenals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, wanneer de dood teniet is gedaan en alles weer in orde is gemaakt.

Het tweede antwoord op waarom we ons moeten verblijden tijdens Soekot, is dat onze blij moeten zijn *ondanks* wat het symbool voor staat. Wat bedoelen we daarmee? Jakobus zegt dat we het vreugde moeten achten als we met allerlei soorten beproevingen worden geconfronteerd (Jakobus 1:2-4). Dit is geen natuurlijke vreugde als reactie op een gelukkige situatie; het is een vreugde die we voor *kiezen* ondanks onze omstandigheden.

Het feest van Soekot oefent ons daarom om ons zelfs in ongelukkige omstandigheden te verblijden. En één van de manieren om dit te bereiken, is door het gebod om te verblijven in ongemakkelijke, dunne, hete, tijdelijke onderkomens ... en ons dan toch de hele tijd te verblijden.

We moeten ons zelfs verblijden zolang we ons nog in deze stervende lichamen bevinden. We verblijden ons, ook al is het leven moeilijk en verwarrend, en het lijkt alsof 'alles vluchtigheid is', zoals Prediker zegt. We kiezen ervoor om, ondanks onze huidige omstandigheden, ons te verblijden op ons toekomstige, permanente huis.

1 Thessalonicenzen 5:16-18

Verblijd u altijd. Bid zonder ophouden. Dank God in alles. Want dit is de wil van God in Christus Jezus (Messias Jesjoea) voor u.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#